

αὐταπαρηγόσιαν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐκάλει ἢ ἀγάπη συζύγου, γονέων, ἀδελφῶν, οἰκειῶν καὶ φίλων. Καὶ τὴν ὥραν ἀκόμη αὐτὴν καὶ ἢ ῥίπτω τὰ ὀλίγα αὐτὰ μακρασμένα ἐπὶ τοῦ τέρου τοῦ προσφιλοῦς μου Γεωργίου ἄνθη, δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω ὅτι ἡ πατρις ἐστερφθῆ ἕως τῶν πιστῶν ἐκείνων τέκνων ἅτινα ἀφανέστερον μὲν ἀλλὰ ἀρρενωπότερον εἰξεύρουσι νὰ ἀγωνίζονται ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἀπώλεσεν ἕνα τῶν πολιτισμοτέρων αὐτῆς μυστιῶν, ἐν τῇ ἀκμῇ ἔτι τῆς σταδιοδρομίας, μυστιῶν οὕτως ἀξίων τῆς Θέμιδος ὥστε πᾶσι λήκεις οἱ δικαστικὲ ἀκούοντες αὐτοῦ μετὰ θαυμασμοῦ συνέθιζον νὰ λέγωσιν ὅτι αἱ ἐπὶ δικαστηρίου συζητήσεις αὐτοῦ ὁμοιάζον πρὸς τὰ καθημερινὰ παραδόσεις.

Ἄλλ' ἂν ὑπερέβην τὰς πρώτας τῆς γραφίδος μου ἀντιστάσεις δὲν θέλω ὑπερνικῆσαι κωλύματά τινα σεβαστὰ, δὲν θέλω ἀπειθῆσαι ἐπὶ μυστηριώδεις τινας φωνὰς ἀπὸ τοῦ αἰθερίου ἐνδιακλήματος τῆς ἀγῆρας αὐτοῦ ψυχῆς ἀπευθυνομένας μοι, εἰς ἀνιγματοῦς τινας λέξεις ἐν τῇ ἐρμηγενίᾳ ἐγὼ μόνον γινώσκω, δι' ὧν ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλεται νὰ σιγήσω, ἐτοίμη νὰ ἀποκλύψω τὴν μακρὰν σειράν τῶν ἀγαθοεργειῶν τῶν θυσιῶν, τῶν διὰ τοὺς οἰκείους καὶ φίλους καὶ ξένους αὐταπαρηγοσιῶν αὐτοῦ. Θέλω σεβασθῆ τὸ φιλικὸν αὐτὸ καὶ ἀποκαρδιστικὸν κέλευσμα τοῦ ἠγαπημένου μου Γεωργίου Δάλλα· ἀλλὰ δὲν θέλω ἀρνηθῆ ἐν καθήκον μου πρὸς τὴν κοινωνίαν, τὸ καθήκον τοῦ ὑπομνήσαι αὐτῆ ὅτι ἀπώλεσεν ἥρωα ἀγαθότητος καὶ ἀροσιώσεως ἕν ἐξ ὀλίγων τῆς τικῶς γνωστῶν δεδομένων ἔλαθεν ἀρορμὴν νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ ἀγαπήσῃ διότι τὰ πλείω, τὰ σεβαστώτερα ἴσως καὶ γενναιώτερα, ἐκρύπτοντο ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ εἰλικρινῶς τὴν ἐπίδειξιν ἀπεχθαινομένου καὶ τὰς ἐπιχρήσεις. Τὸν ἥρωῦσμόν ἐκεῖνον τῆς ἀγαθότητος μαρτυροῦσιν ἀκαθόριστοι καὶ περιτρώως ἄλλοι ἀπραμύθητα καὶ βλάβρα ἐν τῇ ἀπομονώσει καὶ τῇ σιγῇ σπαράσσονται τὰς καρδίαις ἐκείνων οἵτινες κατέχονται ὑπὸ αὐτῶν ἄλλοι ὧν κοινωνὸς ἔσκει ἔσται ὁ εὐγνώμων καὶ ἐπιστήθιος τοῦ ἀγαπημένου Γεωργίου Δάλλα.